

Sygn. akt IX W 1416/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawelko

w obecności oskarżyciela publ. M. N.

po rozpoznaniu w dniach 1 czerwca, 24 czerwca, 10 sierpnia i 07 września 2016 r. sprawy

T. F. (1)

syna S. i M. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 04 kwietnia 2016 r., ok. godz. 20⁴⁰ w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) przekroczył w terenie zabudowanym dopuszczalną prędkość jazdy o 40 km/h (90/50 km/h)

- tj. za wykroczenie z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **T. F. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **92 a kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony **T. F. (1)** mieszka w D., gdzie prowadzi (...). Na utrzymaniu posiada (...) oraz (...)dzieci. W przeszłości karany był za wykroczenia w ruchu drogowym (k.15)

W dniu 04 kwietnia 2016 r. funkcjonariusze (...) D. P. (1) oraz A. B. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na ul. (...), gdzie dokonywali pomiarów prędkości pojazdów przy użyciu laserowego miernika prędkości (...) (...). Stojąc na ul. (...) naprzeciwko (...) (...) S. około godz. 20:40 D. P. dokonała pomiaru prędkości pojazdu marki M. o nr rej. (...) poruszającego się ul. (...), którym kierował obwiniony T. F. (1). Wynik pomiaru wyniósł 88 km/h w miejscu obowiązywania ograniczenia prędkości do 50 km/h. Z uwagi na zmianę sygnału na czerwony na sygnalizatorze na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) jadące przed obwinionym w odległości około 200 m pojazdy zaczęły zwalniać. Obwiniony dojechał do skrzyżowania gdy nastąpiła już zmiana świateł i z odległości(...) D. P. dokonała ponownego pomiaru prędkości jego pojazdu. Urządzenie wskazało, iż obwiniony poruszał się z prędkością 90 km/h w miejscu obowiązywania ograniczenia prędkości do 50 km/h. W związku z przekroczeniem prędkości A. B. dokonał zatrzymania

pojazdu. W czasie kontroli D. P. okazała obwinionemu urządzenie pomiarowe wraz z wyświetlonym wynikiem i odległością z jakiej dokonano pomiaru. Na obwinionego nałożyła mandat karny kredytowany w wysokości 200 złotych. T. F. odmówił przyjęcia mandatu karnego twierdząc iż policjanci nie będą w stanie udowodnić mu przekroczenia prędkości.

Warunki atmosferyczne w czasie dokonywania pomiaru były bardzo dobre, była pełna widoczność i przejrzystość powietrza, brak było opadów.

(dowód: notatka urzędowa k. 3, świadectwo legalizacji k. 4, informacja z K. k. 23, zeznania D. P. k. 31-31v., zeznania A. B. k. 32-32v.)

Wobec powyższego T. F. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż jechał z prędkością nie przekraczającą 50 km/h ponieważ wiele lat jeździ tą trasą i często widzi tu patrole policji. Podkreślił, że jechał w grupie pojazdów, przed nim jechał ciemny samochód, który się oddalał. Pojazd go poprzedzający znajdował się odległości około 10-15 metrów przed nim. Obwiniony wyjaśnił, że jechał lewym pasem ruchu za innymi pojazdami. Prawym pasem także poruszały się samochody. W jego ocenie wszystkie pojazdy jechały z podobną prędkością. Wskazał, iż pomiar dokonywany był przy ograniczonej widoczności albowiem było już ciemno. Zaprzeczył aby okazano mu urządzenie z wynikiem pomiaru. Wyjaśnił, że policjanci powiedzieli mu tylko z jaką prędkością miał się poruszać i że pomiar wykonano z odległości (...). Obwiniony wyjaśnił iż przy takiej dużej odległości istnieje możliwość, że pomiar wykonany był nieprawidłowo. Podczas jazdy nie widział aby policjant dokonywał pomiaru prędkości jego pojazdu.

(wyjaśnienia – k. 21-21v, szkic k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na wiarę gdyż, w ocenie Sądu nie znajdują potwierdzenia w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie i zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Nie można przyjąć za wiarygodne twierdzeń, że pomiar prędkości dokonywany był nieprawidłowo, bowiem z treści notatki urzędowej D. P. a także zeznań świadków wynika, iż dokonany był z odległości ok. (...) a pojazdy jadące przez obwinionym nie utrudniały wykonania pomiaru, gdyż jechały w znacznej odległości.

Sąd w pełni podzielił zeznania funkcjonariuszy policji D. P. i A. B., którzy przeprowadzali kontrolę pojazdu obwinionego. D. P. która dokonywała pomiaru podkreśliła, że wykonała go gdy samochód obwinionego znajdował się na prostym odcinku drogi i poruszał się lewym pasem ruchu. Przyznała, że przed nim w odległości około (...) poruszały się inne pojazdy, a obwiniony zbliżał się do nich. Podkreśliła, że w sposób oczywisty widać było, iż obwiniony poruszał się z prędkością większą niż pojazdy go poprzedzające i doganiał je. D. P. podkreśliła, iż po zatrzymaniu, którego dokonał A. B. okazała obwinionemu wynik pomiaru i odległość z jakiej wykonano pomiar. A. B. podkreślił, że w sytuacji gdy jeden pojazd zasłania drugi nie można wykonać prawidłowo pomiaru. Podobnie w sytuacji gdy inny pojazd wjeżdża w wiązkę lasera w trakcie wykonywania pomiaru. Urządzenie pokazuje wówczas błąd pomiaru i wynik nie jest wyświetlany. Dodatkowo wskazał, iż celownik optyczny tego urządzenia umożliwia pomiar prędkości pojazdów nawet w nocy. Ponadto ul. (...) jest dobrze oświetlona i często właśnie w tym miejscu dokonują pomiarów prędkości.

Sąd uznał powyższe zeznania za wiarygodne i w całości dał im wiarę. Są one spójne i logiczne, wzajemnie ze sobą korespondują. Ponadto policjanci zeznawali jedynie na okoliczności związane z wykonywanymi przez nich obowiązkami służbowymi, są dla obwinionego osobami całkowicie obcymi i nie mają powodów aby bezpodstawnie go pomawiać. Treść ich zeznań znajduje także potwierdzenie w notatce urzędowej sporządzonej przez D. P. bezpośrednio po przeprowadzonej interwencji.

Wobec wskazanych wyżej dowodów wina obwinionego nie ulega wątpliwości i została mu należycie udowodniona w toku przeprowadzonego postępowania. Sąd uznał obwinionego T. F. (1) za winnego tego, że w dniu 04.04.2016 r. ok. godz. 20:40 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. nr rej. (...) przekroczył w terenie zabudowanym dopuszczalną prędkość jazdy o 40 km/h (90/50 km/h).

Urządzenie (...) jest ręcznym miernikiem prędkości i odległości. Zawsze jest wyświetlana odległość z jakiej dokonano pomiaru. By wykonać pomiar oczywiście potrzebna jest precyzja, bowiem ok. 2 sekund laser musi być skierowany na jeden punkt, najlepiej w okolicach tablicy rejestracyjnej pojazdu. Zatem policjantka dokonująca pomiaru musiała mieć odpowiednio dużo czasu i dobrą widoczność na pojazd obwinionego, aby móc dokonać prawidłowego pomiaru jego prędkości. W przypadku zakłóceń, pomiar nie może zostać dokonany i nie jest wyświetlany. Urządzenie posiada celownik optyczny, waży jedynie (...). Trudno zatem dociec dlaczego obwiniony kwestionuje możliwość pomiaru takim urządzeniem, gdyby było to niemożliwe lub utrudnione, zapewne funkcjonariusze w całej Polsce nie stosowaliby tego miernika. Jest to urządzenie certyfikowane, posiadające w momencie kontroli ważne świadectwo legalizacji ważne do dnia 30.09.2016 r.

Obwinionemu okazano zarówno wynik pomiaru jak i odległość z jakiej pomiar został wykonany. Prędkość pojazdu obwinionego została zmierzona przez uprawnioną do tego funkcjonariuszkę, która posiada odpowiednie umiejętności w zakresie używania laserowych urządzeń do pomiaru prędkości. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyniku uzyskanego za pomocą tego laserowego miernika prędkości.

Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Zgodnie z treścią 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym dopuszczalna prędkość pojazdu na obszarze zabudowanym wynosi 50 km/h. Ograniczenie to ma na celu zredukowanie liczby wypadków samochodowych, bowiem na obszarach zabudowanych często przebywają osoby piesze, które w przypadku potrącenia przez pojazd jadący z dużą prędkością mają ograniczone szanse na przeżycie. Ograniczenie prędkości w tym miejscu ma uzasadnienie albowiem przy ulicy (...) zlokalizowane są budynki (...) (...) - (...) i rejon ten charakteryzuje się bardzo dużym natężeniem ruchu pieszych, także z uwagi na znajdujące się tam przystanki komunikacji publicznej. W niewielkiej odległości od miejsca w którym dokonany został pomiar miało w przeszłości tragiczne w skutkach potrącenie przez samochód osoby pieszej.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 300 złotych jest w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz stopnia zawinienia. Spełni również swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty uznając, że obciążenie nimi byłoby dla niego nadmiernym ciężarem.